

προσωπικά κόμματα του τόπου μας. Είναι πολύ νωπή ή ιστορία τους και όλοι θυμούμαστε πώς οι διάφοροι ηγέτες των κομμάτων ήσαν δημοκράτες πριν σκαρφαλώσουν στην αρχή, έβριζαν σταβλίτες τους Ύπουργούς, κατάγγελναν ένα σωρό μηχανορραφίες και προροδοσίες του Στέμματος κατά της Πατρίδας, έγινοντο δὲ έπειτα οι ίδιοι σταβλίτες, όπως αλληλοκαταγγελνότουσαν, άμα ανέβαιναν τα ύπουργικά έδώλια, και ξαναφορούσαν τον κόκκινο σκορφο, ήταν έπεφταν. Άκόμα και ο χτεσινός Δημητρακόπουλος έκανε την πρώτη εμφάνισή του με ένα άσεβέστατο και άνούσιο λιβελλο κατά του τότε Διαδόχου και ήδη Βασιλιά.

Δὲν έπέρασε Σύνοδος της Βουλής που να μη έφεραν το Στέμμα στη συζήτησή τους, για κάθε άφορμή και για φύλλου πήδημα, άκόμα κάποτε και γιατί ο μακαρίτης Βασιλιάς δὲν έδέχτηκε εἰς άκρόαση τὸν έν Βονίτης τρανόν πολιτικόν κύρ Μαυρομμάτην. Άν θέλει κανείς να αναζητήση σὲ ποιά πολιτική ιδεολογία εἴμπορεί να βλαστήση σάν κακό παράσιτο ο βασιλοκτόνος, ή ιστορία βροντοφωνάξει πὸς αὐτή είναι ή ιδεολογία τὸν προσωπικῶν κομμάτων, που διέφθιναν τὸν τόπο πριν να φανούν οι σοσιαλιστές. Οι βρισιές και οι υβριστικοί ύπαινημοί που άκούστηκαν στη Βουλή του 1896 και του 1897 κατά του Στέμματος, οι καταγγελίες κατά τὸν προγκήπων για τή δράση τους στὸν άτυχή μας πόλεμο, αὐτὲς έφούσκωσαν τὸ μυαλό του Καρόιτη!

Και τί να εἰπούμε για τὴν περίφημη άποχή τὸν κομμάτων μετὰ τή διάλυση της πρώτης Ἀναθεωρητικής; Τί άλλο ήταν αὐτή παρὰ μιὰ αντιβασιλική τάση και μιὰ παρόρμηση τὸν έξημιμένων και άμισορόπων εἰς αντιδυναστικό πραξικόπημα;

Αὐτὰ είναι πράματα και όχι λόγια.

Τὰ προσωπικά κόμματα που δὲν έχουν στέρεη και αντικειμενική βάση για τὴν πολιτική τους πορεία, αὐτὰ ήταν παρασύρονται εἰς αντιβασιλικούς άγῶνες, προσπαθώντας ν' άρπάξουν τὰ ύπουργικά χαρτοφυλάκια, αὐτὰ παράγουν μιὰ κίνηση στὸ λαὸ που είναι κίντυνος να έπλίσση τὸ χέρι του εκφύλλου και του κακούργου.

ΕΠΗΛΕΞΕ παραπάνω για τὸς ηγέτες που αντιπροσωπεύουν λαϊκά κόμματα στη Βουλή. Τί να εἰπούμε τώρα για τὸς άνεθόνους βουλευτές που κνηγώντες δημοκοπική διαφήμιση έπετέθησαν κατά καιρούς κατά του Βασιλιά; Και για να παρασιωπήσουμε τίς παλαιότερες έποχές που ο κ. Φιλάρετος έ-

χαρκτηρίριζε τὸ Βασιλιά ως «δαπανηροτάτην μηχανήν προς ύπογραφὴν Διαταγμάτων» και ο κ. Πετριπουλάκης απέδιδα εἰς τὰ Βασιλικὰ ταξίδια τίς άποτυχίες της Ἑλλάδος στὸ Κρητικό ζήτημα και στὸ Ρωσσοτουρκικό πόλεμο και στὸ Βουλγάρικο πραξικόπημα, έρχόμαστε στὴν τελευταία Ἀναθεωρητική Βουλή.

Ποιὸς σ' αὐτὴν έπετέθη άσεβῶς κατά του Στέμματος; Μήπως οι Κοινωνιολόγοι; Όχι. Ἀλλὰ οι κ.κ. Πώπ, Κουλουμβάκης, Πατσουράκος. Και τί δὲν εἶπαν αὐτοί, οι έχθροι του Ἑργατικού Κέντρου του Βόλου; Ἀνοιξτε τὰ Πρακτικά της Βουλής για να φρξίετε, αν εἴμπορείτε άκόμη να φρξίετε ύστερα από τίς συκοφαντίες που εἶπαν για τὸ Πρότυπο Παρθενάγωγειο.

ΑΛΛ' ο κ. Πώπ, ως άρθρογράφος της «Ἑφημερίς» ζητάει τώρα τὴν άφ ρμη της βασιλοκτονίας στη διάδοση της σοσιαλιστικῆς ιδέας. Και επειδή έλητημόνησεν ο Ύδισ, νομίζει οτι έλητημόνησαμει και εμεις, ο άπ' έξω κόσμος, τί έγραφε πέρυσι ως άρθρογράφος της «Ἀθηναι», που άκόμα και πλαστογραφία διέπραξε για να εξεφτελίση τὸν Πρίγκηπα Γεώργιο.

Εἶναι περιέργη ή άδιαντροπιὰ του άνηρώπου. Δὲν ήμέρες πριν της δολοφονίας έγραφε στὴν «Ἑφημερίς» ένα ύποβλητικώτατο άρθρο οτι έπρεπε να φύγη ο Βασιλιάς. Τοῦτο όχι από άγνη παροίθηση, αλλά από τή λύσσα που έχει κατά του Βενιζέλου, γιατί φαντάζεται πὸς Κωνσταντῖνος ο ΠΒ' οὐα διώξη τὸ Βενιζέλο από Προθουπουργό. Και τώρα άντι να καμύονεται, γιατί με τὸ άρθρο του εκείνο όχι ένας αλλά τέκα ανισόβροποι, οὐα ήμπορούσαν να εξαφθούν και να προσόν εἰς άπόπειρα κατά του άειμνήστου Γεωργίου, ζητάει και ρέστα.

Ὡς θνημαστὸς ο κνισμός σου κ. Πώπ!

Και για να μη τὸ ξεχνάμε! Ποιὰ έδημιούργησαν τὴν κατάφορα αντιδυναστική τάση στὰ Ἑδαγγελιακά; Οι μαλλιαροί του Βόλου, ή ο Μιστριώτης;

Α.

— Ένα άρθρο κριτικό του κ. Λεάντρου Παλαμά «Για τὴν ποιήση του Μαρτζώκη» τὸ άρίσαμε για τὸ άλλο φύλλο, γιατί μὰς στάλθηκε άργά.

— Έξὸν από τὸ σημεριό άρθρο του, ο «Θρακικό» μὰς έστειλε και άλλο άρθρο, «Ὀλίγο φῶς», που θά δημοσιευτεί στὸ ερχόμενο φύλλο.

— Η συνέχεια του «Οι κατὰδικοι στη Σιβηρία» εἴμαστε για τὸ άλλο φύλλο, καθὸς και ένα ὄρατο άρθρο του φίλου κ. Σ. Ράπτη για τὸν ήρωικό θάνατο του άλητημόνητου Χρ. Μακρή.